

Illesam a nocuis fac te prudentia seruet.
 Insidias mira quilibet arte parat.
 Que tibi nunc cecini: qui dicta refellere tentet:
 Non faciet propter te: tua dona volet.
 Nec ego (nec fallo) seruo mihi crede fidelis:
 Te: te propter: amo: non tua propter: amo.

U De quodam indo.
 Uenerat extremis (sic dixerat) ind^o ab oris.
 Ethiopem quanuis osq3 colorq3 probet.
 Inq3 rotam celeres tritam tulit aduena gressus:
 Per claram a domina poscit amore dei.
 Illico foeminea properant pia fercula dextras:
 Affertur munus quale solet paribus.
 Postquam sedauit ventrem potuq3 ciboq3:
 Ut minimum renuit omne: quod obtulerant.
 Adducens pro se dictum mirabile: q3 non
 Et tanta soleant talia dona dari
 O prauum: o plenum mirandis fraudibus indū:
 Ipse quoq3 insidias qualibet arte parat.

C Ad caterinam.
 Caterina vides dñe pia nuncia prauos:
 Que merito ex diue nomine nomē habes:
 Sic petit a domina nummos: petit ille fauorem:
 Tanta petitorum deniq3 turba ruit:
 Quod si prompta daret: semper: quecunq3 petūtur:
 Bina mali effoderent lumina carnifices.

C Ad ioannam regiam
 sororem: qualiter dan
 dum.
G Sse tuis dandū moneo: nō omnibus eque
 Pauca dabis noto pluraq3 seruitio.
 Porrige et externis: hoc his sed porrige pacto:
 Aut nihil: aut multum: ne tua fama minor.

C Ad eandem vt prouideat pestilentie.
 O reginarum mihi que regina videris:
 Pastor oues seruat: tuq3 tuum populum.

Epigramatum

Idq3 cito efficias: nanq3 egrotante sepulto:
At det opem: frustra currimus ad medicum.
Hoc pacto primū superis: mundoq3 placebis.
Famaq3 maiorum iam tua maior erit.

¶ Ad eandem egrotantē.

Ipsa iaces lauto (fama est) egrota cubili:
Nec minus hoc casu gens tua cuncta iacet.
Quodq3 doles: populi moerent: superosq3 precant
Omnis vt a niueo corpore langor eat.
Nec cantus solitos: risusq3 effundere gaudent:
Virginee defunt longa chorea manus.
Non refero carum tua flentem aduersa nepotem:
Angitur: et pallet: et gemit vsq3 puer.
Quinetiam lapides: herbe moerere videntur.
Tristantur morbo cuncta elementa tuo.
Et tuus ante alios hac moeret sorte cataldus:
Cui dur: et sola es: ignea stella: comes.
At vos o morbi dominam dimittite nostram:
Istius plures continet vna salus.

¶ Ad eandem.

Calliope moesta est: nec dulcia carmina cantat:
Nisi valeas: iam iam mortua proorsus erit:

¶ Ad eandem.

Fama volat: tandem nunc te mea vita valere:
Estq3 mihi misero reddita prima salus.
Eia age te nostris oculis permittite videri:
Ne desiderio torquear: et peream.

¶ Ad eandem.

Qui nunquā potuit versum componere: si te
Vidisset forma hac: iam carmina mille notasset.
Ergo qui nouit versum componere: de te
Non solum totidem: sed centum milia condet.

¶ Ad eandem de susceptione egro-
tationis in se ipsum.

Westerno caterina die sermone benigno
Rettulit a domina carmina nulla legi.

Anxia propterea subita q̄ febre cubaret:
 Et quod vix fieret copia parua sui.
 Hac velut vnguento lenitus voce recessi:
 Atq; abij letus: qui modo tristis eram.
 O vtinam in mea mēbra tuos transferre dolores:
 Et possem morbi: lux mea quicquid habes.
 Promptus ego arriperem firmo q̄dcūq; fuisset:
 Corpore: de inualido corpore grande malum.
 Et ferrem robustus onus: tum si qua darentur
 Iocula: et illa forent toxica: mel saperent.
 Quod si forte salus contingeret: optima mecū
 Omnia: mi maior gratia: maior amor.
 Si morerer: multo multoq; beatior essem:
 Maxima de nostro funere fama foret.
 Quod pietate noua nate regisq; sorori
 Eripui letum contribuīq; dies.
 Tuq; mei curam caperes: tradiq; sepulchro
 Mandares hominum me sociante choro.
 Et quando aueris ferretur inane cadauer:
 Ad bustum misero compositum pheretro:
 Plorarent iuuenes: plorarent triste puellae:
 Clamarent: domine quā pius iste fuit.
 Inuicto solus contemnens pectore mortem:
 Sponte subit domine fata seuera sue.
 Que ve monasterio degit: tuq; humida: pro me
 Funderet ex alto pectore moesta preces.
 Ante meum interitū verbis expressa rogarem:
 Si possem mentem testificare meam.
 Illud supplicibus manibus genibusq; reflexis:
 Orarem tremulis vocibus exanimis.
 Filia nata mihi vix hinc trieteride: que nunc
 Nescio si hoc nostrum an regna superna colat.
 Hanc cōmendaret solum postrema voluntas:
 Edita cum partu est orba parente fuit.
 Si nescis sicula tellure moratur alumna
 Illa tibi cure: si tibi cura mei

Epigramatum

¶ Ad eandem.

Ecce iaces iterum nostre spes certa salutis.
Plus solito crescit iam mihi triste malum.
In te de nostris vtinam transferre liceret
Longior vt merite sit tibi vita: dies:
Spōte meos (quicūq;) dies tibi primus et annos:
Uxorq; nepos doner: cunctaq; turba suos.
In primis totos clara et caterina sorores
Bauderent annis accumulare tuis.
At tu non cesses te febre leuare iacentem;
Quisq; valente valet teq; dolente dolet.

¶ Ad eandem.

Hoc mihi solue precor lux o clarissima regni:
Audiat eternus sic tua vota deus.
Cum loqueris mecū fio letissimus: idem
Quod nequeo vultum cernere: moestus agor.
Dic mihi: quam capio verbis maior ne voluptas?
An dolor: aspectu non fruar ipse tuo?

¶ Ad eandem.

Scripsimus: et nondum que sit sententia dixi:
Ade miserum: nostri non memor esse potes.
Egrotum corpus: mihi mens est egrior: at te
Lux mea cum primum videro: sanus ero.

¶ Ad eandem de tuendo
a frigoribus georgio.

Consumit rigidum durissima robor a frigus:
Humanis obsunt frigora corporibus.
Matus aquis gelidis piscis mala frigora vitat:
Res penetrat glacies cum niue marmoreas.
Quanto plus glacies puero teneroq; nocebit:
In quo sit firmum nil: nisi spiritulus.
Hac re vitata (veraci credite vati)
Semper erit regis filius incolumis:

¶ Ad eandem.

Cum sis docta nimis: cū sis virtutis amatrix
Cum teneas alte palladis ingenium.

Nescio cur placidas non vis admittere musas:
 Adore nec assueto porrigere aurículas.
 Altera iam poterit de causis esse duabus:
 Quarum (subdubito) sit minus vtra velim.
 Seu quod displiceant velut absque lepore camenes:
 Siue quod ex imo corde tibi excidimus.

¶ Secum ipse.

O miserum: lacero: laceri miserescite gentes:
 Ledit ab afflicto corpore vulsa anima.
 Eripit ante diem sicut mors atra catadum:
 Scribere qui regis ceperat arma sui.
 Plura pericla soli: qui ponti strenuus undas:
 Vulneraque euasit: que sibi fecit amor.
 Nunc foeda opprimitur scabie miserabilis: heu heu
 Ex tantis nescis que tibi fors veniat.

¶ Ad iohannem norognam.

Solus oliuifero sacroque in monte relictus
 Ecce iacet moestus gratia parisius.
 Jam non calliope: iam non solatur apollo:
 Afflictus miseris concutitur tenebris.
 Quando aderas (quaque nimium fortuna premebat
 Fundebas lepidis aurea verba modis.
 Lenibas leso conceptum corde dolorem:
 Pellebas omnem carmine tristitiam.
 Teque frui contentus eram: ditissima regna:
 Vel pro te poteram spernere pene iouem.
 Nunc quid agam ignoro: tota vago: anxius urbe:
 Conspicio nec te: qui mea vera salus.
 Alter adest: nostri damni cureque leuamen:
 Quique voluptatis vnicus autor erat.
 Huc ego credebam per tanta pericula vectus:
 His aliqua in terris posse quiete frui.
 O spes o curas o falsi gaudia mundi:
 In medijs iactor turbine tiphys aquis.
 Gratia bina meum torquet sine verbere pectus:
 Altera maior adest: altera sorte minor.

Epigramatum

Maior contendit propere depellere regno:
At certat contra me retinere minor.
Vincet amor (quoniam melior maiore) minoris:
Sic vivat felix secula plura minor.

Ad caualerium.

Adio nescio quem deformi vertice tōsum:
Auricumq; mihi bella parare asinum
Est qui nodoso baculo venturus vt aiunt:
Quo miserum turpi verberare me feriat.
Quid faciam? dubio fortissime consule miles:
Expectem an potius dem mea terga fuge?

Ad petrum comitem.

Perlege lux nostre spes et certissima vite
Que vidi hesterna gaudia nocte precor.
Presbiter ille domum senis aduentavit amici:
(Quo cum erat antiqua iunctus amicitia)
Atq; vbi consperit sponsam dormire cubantem:
Repit amor mentem: repit et ipse furor.
Ascendit: tumidūq; feror vix continet inguen:
Illa virum sentit: nec videt esse suum.
Quid faciat? clamare vetat pudor: inguē ad vnguē
Et placet: horrendum miscet vterq; femur.
Ecce super turpis veniens vetulusq; maritus:
Conspicit externum coniugis in gremio.
Obstupuit: casuq; nouo tremefactus: et ira
Percitus: hunc stricto corniger ense petit.
Ille fugit: pingues stillans ex inguine guttas:
Et quid agat nescit: sed fugit attonitus.
Fit strepitus clamorq; ingens: ad talia somno
Excitor: et mecum nil nisi risus erat.
Fac somnos ergo contempnas petre: nec illis
(Quauis sepe monent ardua) habeto fidem.

Ad eundem

Gratia didacus est: et gratia didac' ipse est:
Dic quare hec mecū est: et pcul alter abest?

¶ Ad didacum.

Quicumq; in sacra sit religione futurus:
 Bis senis se se mensibus ille probat.
 At ego sum totidem menses: ultraq; probatus:
 Hac vestra nec sum religione sacer.

¶ Ad eundem.

Adortuus et vetulus: vel presbiter asper vterq;
 Inspiciunt toruis carmina luminibus.
 Coguntur laudare quod odere: inclyta virtus:
 Et faciles mores: et ratio ipsa iubet.

Ergo diu verum nemo reticere malignus:
 Nec poterit contra fasq; piumq; loqui

¶ Ad eundem.

Adortuus: elatus: vetulusq; et presbiter in me
 Unanimes: istis didace solus abes.
 Omnibus insudant horis me ponere ab arce:
 Tu contra: nitens ponere in arce studes

¶ Ad eundem.

Contra presbiteros: seniozem: mortiferumq;
 Pro me iusta diu didace bella geris.
 Nec ego dum scribo: credis me forte iocari:
 Spero leget chartis illita: posteritas:

¶ Ad eundem.

Presbiter ille tumens: et presbiter inuidus alter:
 Adortuus incedens: iunctaq; turpis anus:
 Coniurant trepidi siculum depellere regnos:
 Ille tamen ridet: ridiculosq; vocat.
 Idem omnes: si forte suas remearet ad oras:
 Clamarent magnum mirificumq; virum.
 Aspice quantus obest liuor dementibus: vno
 Adomento mutant didace propositum.

¶ In inuidum.

Si siculum vates istis cessisset ab oris:
 Quantam caperes inuide letitiam

Vere aliū vatem rex augustissime regū:
 Heroo versu qui tua gesta canat:
 Nam mihi iosephus pilulas cum tradidit atrae:
 Armavit seuam seuior arte necem.
 Quippe nouem elegit: quales non taurus inisset;
 Que vacuant terno me laniantq3 die.
 Nec valet alphonfus solitā reparare salutem:
 Erigui custos assiduusq3 loci.
 Huc itali galliq3 truces balbiq3 britanni:
 Adiliaq3 huc hominum foemina masq3 ruunt.
 Aduena se claudū fingens noua balnea querit:
 At struit ad furtum pessimus insidias.
 Hinc mecum leo fortis adest: qui dente minaci:
 Que mea sunt seruat qualiacunq3 vigil.
 Undiq3 paupertas miserabilis vndiq3 morbus:
 Nil nisi tristitiam: nil habet iste locus.
 Jam stygis horrendas video: penetrasse paludis:
 Infernas video: nasse acherontis aquas.
 Hic gemit ob foedā scabiem: dolet ille podagrā:
 Hunc vexat laterum discruciatq3 dolor.
 Atq3 senex aliquis grauior sene nestore: credit
 In iuuenem thermas vertere posse senem
 Hic tremit hic tussit tonat ille ex gutture raucū:
 Heu peccata miser sic sua quisq3 luit.
 Hic tremulis digitis citharam pulsare videtur:
 Autantiq3 alius fronte minatur auus.
 Infans sollicite matris gestatus in vlnis
 Agit: et ad mammas porrigere ora negat.
 A dextra hi gemitus: sed sunt peiora sinistra:
 Clamor vbi et murmur et muliebze melos
 Abbatissa frequens ouibus balantibus astat:
 Que nisi refrenet arua aliena petant.
 Vix tantum mugie placidis letatus in agris
 Oppidulo hoc quantum moesticie capio.

Non scurre: mimi: nebulones: scorta qz defunt:

Huc sceleratorum conuolat omne genus.

Inter tot miseras animi curasqz molestas:

Arripient vitam tristia fata meam.

Est tamen euentus dubius mihi mortis acerbe:

Si noxiar: pro me dic miserere mei.

Verum iudeo pie rex ignosce fidelis:

Non peccat: nulli qui studet vt noceat.

Filius interea non pretermittat horati

Quotidie centum carmina construere.

Si curabor: aquas scribam virtute calentes:

Nec leuibus numeris hec loca sacra canam.

¶ Ad iohannem regem.

Dum canibus lepores cursu sectabar inanis:

Hesterno mundi maxima stella die:

A canibus natura capi negat ipsa volucres:

Dixi: quod statim percipis et reseras.

O rem celestem: solus tu auis illa iohannes:

Que terrena premis sub pede et astra volas.

Air dū labra mouēt homines: z protinus hauris

Quecunqz in ceco condita corde latent

Ledat alexander: cesarqz octavius: hos tres

Fama canit: tactum te manibus colimus.

¶ Ad eundem.

Horrendam nuper lepores fecere podagram:

Hec eadem leporem dissipat ecce nouum.

Parce precor: sum forte tuo venatus asylo:

E celo diuos attrahat iste locus.

¶ Ad eundem.

Adhestus ego interdum contendo cernere gemam

Letitiam que dat tristitiamqz fugat.

Nec finit excelsæ crudelis ianitor aule:

Eiectus repeto moestior inde domum.

Dumqz illam hesterna tentassem luce videre:

Castaneus clamans clausit in ora fores

Qua re quid faciam: sapientia consule supplex

Obsecro: phoebeum es tu mihi consilium.

Epigramatum

Ad eundem.

Priscorum regum rex prudentissime: et horum
Quos claros mundo secula nostra ferunt:
Filius ingenio plusq̄ mirandus: et arte:
Cum doctis grauius disputat: et loquitur:
Cum venit ante tuum conspectū: multa rogatus:
Contemplans alto plurima corde: tacet.
Et monitus totiens a preceptore cataldo:
Quicquam non profert (vt solet) eloqui.
Tu qui sub magno nosti existentia celo:
Que velatent medio: vel super est aliud:
Scis cur id faciat: sensum tamen accipe nostrū:
Quāuis imprudens dicar: et improbulus.
Quod tua maiestas sapientem terreat omnem:
Promereq̄ amisso verba vigore nequit.
Vel quod natus idem pater est: personaq̄ vterq̄:
Vna: ideo secum negligit ipse loqui.

Ad georgium menesium.
Leucus: merito quē possis dicere tristem:
Ecce iterum solito fortius ore tonat.
Unde hoc eueniat: mesi aduerte georgi:
Periurus lingua grande foramen habet.
Iudeus fuerat: nunc vero neophytus: inter
Christicole sacras nomen adeptus aquas.
Ergo rex fieri complura foramina lingue:
Adandet: vt hinc tanq̄ tibia lingua sonet.

Ad radaritū nō soluentē diaria.
A darite scias geminos me scribere libros
Huic coruū posui nomē: et illi aquilam.
Virtutes aquila: argentū celebramus: et aurū:
Portugalensum crimina coruus habet.
Soluere si non vis quodcūq̄ iuberis honeste:
Tincta meo coruo iam tua facta legent.

De ethiope: regio doctore.
Doctor eram: licet indoctus niger aulicus: auri
Abde cecauit amor: quisquis es: adde preces.

Logere non potuit lardum nec cera fateri:
 Lozaq3: nec varijs verbera seua minis.
 Qui timui furcas: heu maxima damna reorto:
 Iperpetuus domini pelloz ab ore mei.
 Non habuit maius clementia cesaris in me:
 Quam cui rem rapui dedere: supplicium.
 At vos ethiopes nostri miserescite casus:
 Disciteq3 huic nunquam displicuisse deo.

S Ad grimaldum genuen
 sem inter nauigandum.

Quantu valeat vires nostreq3 camenes:
 Non es adhuc certus: et dubitare refers.
 Et que conscripsi de rege volumina versu:
 Tu maiora meis viribus illa putas.
 Et que liberioz pedibus diuersa peregi:
 Ingenio nostro fortioz acta negas.
 Atq3 ita preclarum quicquam me denuo cogis
 Condere: quo veri maior habenda fides.
 Dura quidem petis: officio contraria nostro:
 Nam studium placidum iura seuera fugant.
 Ex quo agito in patria causas patronus: et idem
 Justiciam trepidis sede ministro reis:
 Barbara facta mea est: quin rustica facta thalia
 Difficile ad prisca nouit adire sonos.
 Hinc heliconis amor cecidit cecidere sorores.
 Corruptis a deo legibus implicito.

Si tamen audenti mihi fors arriserit: aut si
 Quisquam alius tepidum fouerit ingenium:
 Quales iterum caperet mea musa vigores:
 Antiquum caneret dulcius omne melos.

C De duobus iocannibus apud
 regem gratiosis.
 Illoquijs caris iunges se gratia duplex:
 plurima per virides aurea sparsit agros.
 Par animis: par ingenijs: virtuteq3 et annis.
 Quivificet (dubium est) illa: vel illa magis.

*Quid tibi tu curra quid in pueris
 hanc manu molis
 uoluntas multo dicitur sup for
 Felix ita pmanet pmarthal vally*

Epigramatum

Utraq; si fuerit pro me complexa tonantem:
Jam iam diuino numine plenus ero.

Epigramatum liber secundus.

Ad lianoram reginam.

Mandaſti quotiens: totiens regina negaui
Aſſuetum nullis moribus obſequium.
At doceam pulchram matura etate puellam:
Blandaq; cui roſeo ridet in ore venus.
Ignem cum ſtuppa vis admiſcere furentem:
Perſpice quid iubeas: culpa futura tua eſt.
Sim quanuis conſtans et ad omnia grandia fortis
Comburet miſerum: vertet et in cinerem.

Ad georgium regis filium.

Si te fortunent patrē: fratremq; georgi:
Fortunent etiam mens tua quanta cupit.
Non ceruus ſed taurus erat pleniffimus annis:
Confixum miſit quem tibi cara parens.
Moui ego tale animal facinus portendere maius:
Manq; tuo memini ſic cecidiſſe patri.
Seruitium hoc ceruo mulier dico futurum:
Non ego cum cecini talia: falſa tuli.

Ad eundē de eius ſubita egrotatione.

Nescio quis morbus teneros tibi repleat artus:
Veſterna o noſtri maxima nocte ſalus.
Fundebat iuſtas lachrymas cariffima mater:
Ipreq; dolore amita fundere ſicca nequit.
Conſobrina venit ſubito confuſa furore:
Altera: quam vocitas nomine mater adeſt.
Orabant ſanctis precibus cū virgine chriſtum:
Pollicite ſummo grandia vota patri.
Audiit ex alto tantarum vota preceſq;
Queq; erat exanimis: illico leta fuit.
Reſtituit primo nam te deus ipſe vigori:
Et pepulit toto pectore quicquid erat.

Interea nostras peruenit nunciū aures:
 Et mea terribilis concutit ossa metus.
 Protinus exilio: voluens vestemq; pedesq;
 Percurro solito sordidiora luto.
 Nunc hunc: nunc illū furibundus scitor: et heu heu:
 Exieram villam non memor ipse mei.
 Ut me collegi: celer ad tua limina veni:
 Est te responsū conualuisse datum
 Viue precor: felix: quia te egrotante nequimus
 Vivere: tu multis vita superstes eris.

Ad didacum soursam.
 Quersis quāto magis est oppressus amic?
 Hoc magis intrepido pectore fortis adest
 Seu foueat fortuna virum: seu deprimat illum:
 Constantem telis frangere acerba nequit.
 Non nisi magna cupit viuentis munera fame:
 Tantum conatur ire per ora virum.
 Cetera fallacis fortune lubrica temnit:
 Et bona virtutis anteferenda putat.
 Didace: tot solitus nostros dissoluere nodos:
 Qua fiat causa discute amice precor.

Ad eundem.
 Nescio cur nunquā nostris vis credere verbis:
 Nec factis ipsis didace habere fidem.
 Sed credes nostros: vel post data fata: recessus:
 Ah dices: quantus: qualis et ille fuit.

Ad eundem.
 Presbiter ille ferox: auidus: timidusq; precatur:
 Sublimi siculus cedat ab arce tuus.
 Rumpantur potius: rumpantur corda malorū:
 Quam tentet regem linquere parisius.

Ad eundem.
 Aspice quanta tuo consistat pectore virtus:
 Et quantus leto sit tibi in ore lepos.
 Proposito fortem potuisti flectere vatem.
 Et placidis verbis vertere marmoreum.

Epigramatum

¶ Ad eundem.

Didace te nostris musis tam sepe vocabo:
Quod mea vox aliud nesciet exprimere.

¶ Ad eundem.

Adortuus est: quē scis: et ego quoq; mortu⁹: at tu
Es magis ambobus mortuus exanimis.

¶ Ad eundem.

Perdita que fuerat: mihi reddita vita videtur:
Quod mulam rex est didace pollicitus.
Sed vereor: ne dona suo pro more retardet:
Et det pro tardo munere supplicia.
Sit tamen vt cunq; officio tu functus amicus es.
At mihi erunt celeres: optima mula: pedes.

¶ Ad eundem.

Si rex det mulam: parce appellare cataldum:
Sed mortuiuiū dicere me poteris.

¶ Ad eundem.

Didace: didace: didace: didace: didace: clamans:
Ex mortuiuiuo didacus alter ero.

¶ Ad eundem.

Westerno vidisse die te didace credo:
In me sit putide quā bona mens vetule.
Vidisti erecta et calua ceruice tumentem:
Vidisti in mensa dicere presbiterum.
Orem diuersam: dignam salibusq; iocisq;
Et duratura ponier historia.
Presbiter assistit fortis: dum gausape tollant:
Illa autem nunquā mala moratur ouis.

¶ Ad eundem.

Anius in minimo caperetur cortice lentis.
Totum: quod magna didace voce canis.
Sit tua sedulitas: et paruo tempore disces:
Quod non conciperet integra castanea.
Atq; ita tu maior tantum distabis ab illo:
Quam lens castanea dissidet horrifera.

¶ Ad iohannem regem.

Qualis in arboribus viuā si forte requiris:
Accipe que molli carmine pauca fero.

Lata fuit de me misero sententia nuper:

Protinus hec eadem iam reuocata fuit.

Et modo ad herodem mittunt: atq; inde pilatū:

Alter soluatur: hic moriatur ait.

Inter scombrinos versatus mensibus octo:

Non potui tales fallere pisciculos.

Ipse met alcalauum iussu doctoris adiui:

Facturum leta fronte spondit opus.

Nescio quid fiet: vereor crucifigite dicant:

Et dira insontem morte perire velint.

¶ Ad petrum alcalauū.

Petre vir insignis: merito cui pectora cesar:

Et sua plus alijs credere facta solet:

Cuiq; dedit clauēs paradisi iuppiter alti:

(Laudere quis celos et reserare potes)

Solue precor rigidi detentum carcere montis:

Carcere quo nullus soluit adhuc miserum.

Si solues: operi de te noua carmina ponam:

Si minus: horrendi tu mihi causa mali.

¶ Ad eundem.

Petrus es: et super hanc petrā rex condere templū

Baudet: q̄ cunctis aptior vnus ades:

Es grauis: et mitis (fama est) perq; omnia cautus:

Talis es: et talem te reor esse virum.

At si mercedem: et mulam mihi tempore tardo

Aut nullo (quod non te duce credo) dabit.

Nec grauis: aut mitis: cautus ve videbere nobis:

Sed piger: immitis: durior et lapide.

¶ Ad auditores.

Tu quicumque bibis nostro de fonte liquorem:

Hi de fonte tuo sparseris: haustus obest.

¶ In quendam.

Durior es saro: mi daq; tenacior ipso:

Cum te non moueat lingua latina: fera es.

Epigramatum

¶ Ad auditores.

Augustus panes cum pro mercedibus auxit:
Istoris natum rettulit esse maro.
Vos si pro factis dabitis mihi verba: putabo
Ex vento: verbis: aere vos genitas.

¶ Ad iohannem regem.

Quapide dudū subtractū mortuus ibam:
Inspecto viuus maxime cesar eo.

¶ Ad eundem.

Adirabar cur tristis eram: cur eger agebam:
Et cur atra foret: et sine luce dies.
Ignarum stupidumq; latens me causa premebat:
Adoesticiam nec qui pelleret vllus erat.
Nunc vnde eueniat cesar (mihi parce) videmus:
Tanti solus ades vnica causa mali.
Nanq; tuo reditu ex moesto letissimus adsum:
Que nebulosa fuit: reddita clara dies.
Quare fac tecum semper me viuere supplex
Dro: mihi nunq; sit tenebrosa dies.

¶ Ad eundem.

 Non tot perdices habuere in corpore plumas:
Ipro dono mittam quot tibi versiculos.
Atq; ita: si post hac tam pingues sepe ferentur:
De te: de que auibus grande volumen agam.

¶ De quodam arrogante.

Grecta quidam pergit ceruice supinus:
Confertus famulis vndiq; ridiculus.
Idq; facit: possit sapiens magnusq; videri:
Stulticiam reseat sed tamen ipse suam.

¶ Ad iohannē regem.

Uct^o eq^o niueo (sic vidi hac nocte) tenebas
Ursum sub pedibus robore: et ore trucē.
Iportendit somnus bellum cum strage sypaci:
Corporeus visus mi solet esse sopor.

¶ Secum.

Adortuus ille quidem: quē scis peragrare superbū:
Es tamen ignotus: mortuus ipse magis.

S De se ipso ad se ipsum.
 Epe mihi dico: quorsuz furibunde catalbe
 Lōcuteris: tecum qđ cupis intus habes.
 Diuitijs multi: sed pauci helicone replentur:
 Tu tamen ex magno diuite factus inops.
 Non es inops: cum tu de tot sis vatibus vnus:
 Jocundum est paucos carmine habere pares.

Ad lianoram reginam.
 Non tā magnifico: nec tāto ornata triūpho
 Ibat foemineo pantefilea choro:
 Quantus magnorum coetus generosaq; turba
 Hoc regina fuit te comitata die.
 Quippe equitans mediūq; forū mediāq; per urbē:
 Ex alto visa es a ioue missa polo.
 Rexq; tibi leuam: sed natus pone subibat:
 Spectandi causa foemina masq; ruunt.
 Hispanae cedunt domine galleq; potentes:
 Teq; nihil toto dignius orbe ferunt.
 Innumeras inter dominas: qui nescius esset:
 Is te reginam diceret: haud aliam.
 Viue precor: meritisq; faue studiosa poetis:
 Eternam facient per celebremq; deam.

Ad eandem.
 Que magnas inter reginas vnica fulges
 Inter et eternas annumeranda deas;
 Ebbura dimissam te: promissamq; viana
 Postulat: vtrum sit iustius: ipsa vide.

Ad alphonsum principem:
 Aicus in toto princeps amplissime mundo
 Diceris: et priscis antefendus auis:
 Adoribus: ingenio: forma: pietate: fideq;
 Viribus: atq; animo solus et eloquio.
 Quinetiam in terras si dijs descendere fas sit:
 Delapsum tecto te rear ethereo.
 Eia age te nostris facilem concede camenis:
 Ingenium tu das: tu rapis ingenium.

Epigramatum

Ad reginam.

Plue mihi regina precor: quo nescius erro
Inq3 dies tracta fronte stupesco magis.
Siue tibi nigram vestem siue induis albam:
Conuenit iste color: conuenit ille color
Ponere purpuream candenti in corpore pallā:
Seu vis ardentem ponere coccineam:
Purpureus cuncta arte color prestantior in te est.
At vero coccus te probat esse deam.
Si cupias velare caput pro tempore vitta:
Byrata exornat que modo longa fuit:
Deniq3 tā pulch: o cum quicquā corpore ponis:
Dicimus in mundo dignius esse nihil.

Ad ducem emanuelem.

Puero dux lacte nouem nutritē sororum:
Quem deus ingenio fecit apollineo:
Quiq3 die noctuq3 vigil quā plurima voluis:
Primus et ante alios sanguine et arte duces:
Accipe iocundus quod mitto ac fronte serena
Perlege que dubius discutienda peto:
Est natura grauis semper splendere smaragdi:
Sardonycus lucet: fulgida iaspis: ebur.
Multaq3 gēma nitet vario distincta colore:
Quas preciosus arabs mittit et indus opes.
Fulgozem argenti quisnam comprehendit: et auri:
Et que sub celo non numerare queam.
Cur totiens verum mutant perduntq3 nitorem:
Regine quotiens corpore sunt posita:
An q3 perpetuis mortalia iungere iniquum est:
An vim splendore his surripit illa suo:

Ad poetas de iohanne rege.

Adite o vates nostri miracula regis:
Taliaq3 altisonis concelebtrate modis.
Nunquam rex italos equitandi nouerat vsus:
Contracto in sellam doctus adire pede.

Sed quia inexpertā nullā ex virtutibus optat:
 Regale audaci pectore sumpsit onus.
 Auro fulgentem loriam: armatus et hastam:
 En niueo insueto more cucurrit equo.
 Bis quater exercens validis hastile lacertis:
 Longe italo melius strenuus egit opus.
 Cuncta qz turba suum regem mirata: probauit
 Dignius esse nihil: fortius esse nihil.
 Quin sustentator ludi dum currit equestris:
 Fregit in aduersi ter fera pila caput.
 Adagnus alexander: de quo speciosa poete:
 Et cesar: de quo maxima gesta canunt:
 Non id gessissent melius licet illa ferantur
 Facta diu: hec nostre iam tetigere manus.

¶ De eodem rege.

Hastarum ludo vidi concurrere regem:
 In bello qualis maximus hector erat.
 Hunc ipsum vidi certantem mox pede docto.
 Qualem te cithara phoebe fuisse puto.
 Ignoro tamen vtrum sit preclarius ex his:
 An chorea: an forti lancea ducta manu?

¶ De agnileone.

Quoniam natus est animal mūdo excellētū vnū:
 Quod deus etherea misit ab arce deum.
 Agnileo nomen: cuncto preciosic 2 auro:
 Est niue candidior: comis et effigie.
 Virtutes preter: quibus enitet: emicat his sex.
 Quis nihil in terris celsius esse reor.
 Egrotos sanat: sanos conseruat: edacem
 Ad oesticiam pellit: letitiam qz serit.
 Quo ve magis spectas: magis hoc spectat laboras
 Aspectu vitam dat qz rapit qz suo.
 Prima agnus: postrema leo pars corporis: agnus
 Integer interdum est: integer ille leo.
 Seqz bonis agnum prebet prauisqz leonem.
 Dignum vitam viuere perpetuam.

Epigramatum

Sic deus esse solet iustis mitissimus agnus:
In iustis crude fit leo seuitie.
Quisquis es ergo caue quicquid committere: ne mor
Utraque horrendus sit tibi parte leo.
Si nescis illum qui sit: bene concipe tecum:
Virtutes nostri cesaris angelicas.
Hic hic agnileo: regum iustissimus vnus:
Optimus et regum maximus emanuel.

C De hercule et agnileone.
Herculis inuicti laus est vicisse leonem:
Nec minor est hydram pdomuisse trucem.
Herculis id facinus credis tu maius: an ipsi
Pacanti clauam surripuisse manu?
Maius ego et dignum maiori laude putarem:
Tollere tam forti qualibet arte decus.
Agnileo noster tam solers tamque benignus
Ingenio vires contudit herculeas.
Inde tulit clauam domino cedente potentem:
O dignum vita: laudibus: imperio.

C De hospita surda: vetula: deformi:
rixosa: enixa: pistrice.
Spera me miserum nostro fortuna marino
Obiecit: paucos implicuitque dies.
Belua terribili fertur cognomine pistris:
Flectitur ad nullas prodigiosa preces.
Impia non audit quenquam surda aure precantem
Tam bene quam vatum sanguine non alitur.
Hanc ego sirenum praua de stirpe putarem:
Si qua lyra in manibus: tibia si qua foret.
Vel foret armatus telis cum tristibus arcus:
Visa mihi proorsus iam libitina foret.
Tres putrescentes nati circum vbera matris
Non bene firmatis vocibus insiliunt.
Sanguinis hec nostri carnem siccarat et ossa:
In scabiem et maciem iam resolutus eram.
Et cum me vinctum manicis: ac fune teneret:
At sibi sim pastus horridus: utque suis:

*in uoluntate
Laqueum hunc
et non libitina*

Agnileo magnus: qui vitam datq; rapitq;
His infelicem morsibus eripuit.

Atq; ita nostre aquile conitar ponere pennas:

Altius integris viribus illa volet.

Et ferat eternum sublimemq; agnileonem:

Quem meritis terre nouimus esse deum.

Et ludouicus rerum plena arca bonarum:

Non vanus nostre sollicitator opis:

Omni carminibus cantetur tempore nostris:

Postulat id ratio preter amicitiam.

¶ Ad petrum hominem de

pistrice iam mansuefacta.

Petre heliconi adū nympharū semp amatoz

(Quāuis cor teneat cesar vbiq; tuum)

Quid mihi cū seua nuper pistrice dolenti

Contigerit: paucis accipe queso notis.

In mōstrum incideram fortuna vrgente marinū:

Protinus infelix dilaniandus eram:

Sed tamen a morsu liber nutu agnileonis:

Horrifera euasi tabificamq; necem.

Postmodo nescio quo fato compulsus: eundem

Districis recidi perditus in laqueum.

Antea seua quidem: nunc longe seuior artus

Jam semel erepti mandit et ossa mei.

Clamo miser: resonis reboat clamoribus ether:

Non aderat solitam qui mihi ferret opem.

Nec quid agam noui exanimis: succurrit apollo:

Dixit opem tecum si sapis ipse tenes.

Pallidulo memor inspersi de puluere: quo me

Adunere donarat optimus agnileo.

O miram: et cuncta rem tempestate canendam:

Que modo tam fuerat cordeq; et ore feror:

Pulvere lenita hoc: velut vnguento vncta: quieuit.

Aamboq; concordēs vnanimēsque sumus.

Hinc ego viuus ago grates soli agnileoni:

Et vitam ipse suis et sua res reparat.

Epigramatum

Ad fertorium.

Fuchoat emanuel rem nullam: perficit omnes:
Dic bone fertori tu ne: vel hic melius.

Ad petrum comitem.

Hinc ludouicus me cedit: nonius illinc
Deseruit rapidis iam fugitiuus aquis.
Ab eoz capistratum duxit carillus: et aspris
Cessauit dudum cedere verberibus.
Istorum melius quem tu fecisse putabis?
Quem tingi nostro carmine petre iubes.

Ad didacum sousam.

Alma uolat: iam ia cingeris tepora mitra:
O laus: o gentis flosqz decusqz tue.
Et merito: quoniam sapientia tanta meretur:
Ut caput exornet pontificale decus.
Ista legas: relegasqz precor: si singula magnū
Pondus habent: cunctis quid rationis inest.
Ignis in angusto quicquid circū tenet: urit:
Cum nihil est: se se destruit: et moritur.
Sic: quem tu nosti: simili consumitur isto:
Si nil dent quid agat: iam resolutus erit.
Ingenium feruet: feruet modo flāmea bilis:
Scribendi indomitis ignibus ardet amor.
Isti si stomachū faciant: fortasse videbis
Sumere barbarici iurgia longa fori.
Adusa: nihil refert: de culta barbara fiat:
Postulat id tempus: postulat idqz locus.
Et cum materias tam longo tempore dixit:
Et tribui multa non sine posse mora:
Nocte mihi sparsis muse venere capillis:
Fuderunt lachrymas: moestaqz verba: pias.
O si vidisses laniantes vnguibus ora:
Et niuea horrendas vertere in effigies:
Plorasses: quanqz constans et fortis haberis:
Adouissent ipsos deniqz cauidicos.

*Francis affluens
Hinc uel aratur
incensu sping
gram habetur agty*

Tandem me tenuit luctus miserabilis: et me

Continuit moeror: continuitq; decore.

Verum materias si multo tempore tardant:

Damnatum tristes aggrediemur opus:

Ad iohannem regem.

Solue tuo dubium rex inuictissime seruo:

Quod nisi tu soluas: soluere nemo potest

num fieri possit: q; quis non discat: et idem

plura sciat: si scit unde venire putas.

Cur sine doctrina quisquam esse geographus: esse

Cosmogrus magnus: historicusq; queat?

Adde: sit et iuuenis: sapiens: pulcherrimus: equus:

Sitq; potens dominus: sit quoq; magnanimus.

Maxime rex: aliquem: talem: tantumq; videres:

Adortalem: an potius dixeris ethereum?

Ad lianoram reginam.

Ia terras regina polo delapsa sereno:

Astrozum causas quam didicisse scio:

Si libet ignaro causam hanc expone cataldo:

Quo tibi debebit nostra camena magis.

Cur deus interdum pluuias demittere ab alto

Denegat: et nullis roribus arua rigat?

Illaq; deplorat moestus semusta colonus:

Et querulus multo murmure sicca dolet.

Postmodo multifluis et crebris irrigat undis:

Et siccam nimis imbribus implet humum.

Colligit et letus sparso de semine fruges:

Et sibi centeno foenore reddit ager.

Causa grauis latet hec: doctis soluenda vetustis:

perspicuam quam tu reddere sola potes.

Sola licet talem valeas dissoluere nodum:

Rex tamen id tecum fac precor vt videat.

Ad alphonsum principem.

Qui tot reges concedunt regia proles:

Quo cui plus alijs lingua latina placet:

Epigrammatum

O qui spes populis: qui spes es utriq; parenti:

Leta fronte precor: hoc epigramma legas.

Inuicto regi dubium quod fecimus: illud

Sponte semel lectum protinus exposuit.

Sic tu iocundus mores imitare paternos:

Solue tuo sensu tale mihi dubium

Si quis equum clarum semperq; per ardua fortem

possideat: quo non dignior alter eat.

Qui ve sit assuetus cursu: qui vincere bello

non uult: et in nulla repperit arte parem

An ne bonum in stabulis depasci pabula censes?

Ducere marcentes ocia longa moras?

Et cupidum retinere diu: retinere ferocem?

Quaecunq; inclusus tempora lesus agat?

Ne non consuetos cursus camposq; peroptet?

Feruidus horrendo calcibus ore fremat?

An melius ducis solitos permittere cursus?

Et sinere ad strepitus: quos cupit ire suos?

B

Ad alphonsum principē.

Acephalus nullū robustis traditur armis

Preter alexandri: sustinuisse ducem.

Si tamen hoc nostrum fato remearet in eum:

Sentiretq; pij principis ingenium:

Sentiret magnas vires: animiq; vigorem:

Illius in dorso sponte subiret onus.

N

Ad ioannem regem.

Adasti in ceruos et apros venabula nuper

In mauros forti nunc capis arma manu.

Id mea portendi magnum presaga videbat:

Id mea non frustra mens meditata fuit.

Non ita romanus letus traiecerat olim:

Ut tua gens alacris ad fera bella venit.

O me felicem: cui te sub principe nasci

Contigit: hoc tanto glorior officio.

Glorior: et mecum tacitus ventura reuoluo:

Dum tua gesta canam: non mihi paruus honor.

Notus es in terris: per me notissimus ibis
 Gaudebit proprio quisq; fouere sinu;
 Interea supplex: tibi dent ad prelia palmam:
 Et natum: et matrem monte eremita precor.

¶ Ad eundem.

Gratia dat vitam cunctis: si gratia desit:
 Dic qua re in terris omnia non pereant?

¶ Ad iohannem regem de
 victoria aphyrica.

Non frustra rex diue fuit mea musa locuta:
 En tibi palmifere premia militie:
 Viciisti tandem infidos maurosq; feroces:
 Non aliter regi debuit esse pio.
 Quondā fusca tuos timuit nimis aphyrica patres:
 Nunc magis horrendus omnibus vnus ades.
 Felix principium felicia cetera monstrat:
 Aptior hec etas ad meliora venit.
 Et tua laus tanto predarum maior habenda est:
 Quanto cum mauris per freta maius iter.
 Quinetiam multo laus hec prestantior omni
 Quod citius iussu preda recepta tuo.
 Gratantur populi: gratatur gens bona christi:
 Ast ego pre nimia gestio letitia.
 Bestio (cum nullum deceat gestire virilem)
 Quod valere preces: quodq; ea gesta canam.
 Adde modo felicem: vere modo clamo beatum:
 Vertice iam video: tangere summa poli.
 Nunc nunc qui fuerat fortis: fortissimus hinnit:
 Currereq; in campum seuior ardet equus.
 Jam capies tali plures ductore triumphos:
 Lujus magna fuit vincere semper opus.
 Hic est: cui totiens palmas post terga reuinctas
 Certauit quotiens: hostis vbiq; dedit.
 Classe rhodon repetens: maurū: qui dicit albus:
 Tyrrheno pugnans equore perdomuit.
 Sepe ducem tantum teucris sensere prophani:
 Cum teucris sensit india: sensit arabs.

Epigramatum

Et: quoniam miris mundū virtutibus ornas:
Dij tibi felices dant numerare dies.
Ergo pares iterum bello rex maxime vires:
Ad maiores sperans hostibus exuias.

Ad iohannem regem.
Sto cuncta solent humana senescere mūdo
Et fieri longa deteriora die.

Flozere: inq; dies vltra iuuenescere quicquā
Si videas: quidnam dic mihi grande latet?
Rursum: spectantes ea res iuuenescere cogat:
Humano nūquid roboze maius habet?

Ad didacum.
Siquid agam: me forte rogas hoc tpe: dicā
Londimus imensum didace regis opus.

Idq; ego perficiam volucris velocior euro:
Si pateat nostro pinguis agellus equo.
Qd si currenti magnū: macra pabula dentur:
Vix medio fessus tramite portet onus.
Anius arbitrio regitur res clara duorum:
Si cessem: cuius damna minora putes?

Ad eundem.
Sepe iaces tristis: potes hanc nec noscere causam:
Ignote faciunt didace litterule.
Inter opes multas: hoc tu si muneris addes:
Omnibus excultus clarior ibis auis.
Temporis interdum frustra te poenitet acti:
Quod non perdideris effice ne doleas.

Ad eundem.
Regia supplicium merces tam lenta videtur:
Talem ego mercedem si peto: dispeream.
Hoc infelices cruciantur tormine vates:
Unde nouū genus hoc dic mihi supplicij?

Ad eundem.
Andreas venit romana nuncius vrbe:
Et tamen: vt fuerat: res mea nulla manet:

Didace: quē credo nonisse malumq3 bonūq3
Et totum totiens scribe quid hoc faciat.

¶ Ad eundem.

Quositos habeo multos clarosq3 sodales:
At tu de multis hic mihi solus ades.
Non rebus non ore iuuant: non gaudia sumo;
Qualia vincit amor poscit amicicie.
Ergo tibi soli mea cum cōmittere cogar:
Non ne mihi plus q3 cetera turba vales?
Ligna sagax et saxa loqui natura negavit:
Et penitus nullo murmure muta tulit;
Si tamen in magnum catulos latrare leonem:
Atq3 illum rapido dixeris ore rapi:
Jam sensu capto clament hululatus ipsum
Ipsum de celi sedibus esse iouem.

¶ Ad eundem.

Cui comes est virtus: mores: facundia: non ne hic
Ad armorea turri fortior esse solet?
Id puto bessario se se testante probaret:
Si non iecissent fata seuera manus

¶ Ad eundem.

Quere nouū tibi: qui rhetor tāta abdita pandat:
Laraq3 regine dicta poesis agat.
Comprehensum tenet alter amor: vincitūq3 catena:
Ad quenq3 dominus non sinit ire nouus:
Quid facies? vario versabis pectore curas:
Aut venias: aut vt didace soluar: agas.

¶ Ad eundem.

Adusa dolet: nullaq3 canit dulcedine versus:
Adusa nec a primo cedere proposito.

¶ Ad eundem.

Adulta refert: sed pauca facit: mihi didace parcas:
Non hoc excelsos: magnanimosq3 decet.

¶ Ad eundem.

Illa seges: quam tu speras: nisi decidat imber:
Florida que fuerat: sicca iacebit humi.

Epigramatum

Ad eundem.

Maui: arator: equus: quando sibi debita defunt:
Non tranat: nec arat: nec bene currit iter.

Ad iohannem norognam.
Esterno norogna die: cū virginis edem
Nostra petiturus limina: purus adis:

Tota domus letata fuit: leteq; camene:

Bauisa in primis calliopea fuit.

Quinetiam mons ipse sacris confertus oliuis:

Aduentu cepit gaudia summa tuo.

Psallere coeperunt dryades: longasq; choreas

Ducere cum musis instituere meis.

Quiq; erat obductis obscurus nubibus aer:

Effulsit toto candidus ille die.

Et modo plaudentes palmis (nec falsa) canebant:

Te iuuenum firmis vocibus esse decus.

Te modo nobilium certabant sanguine primū:

Et fore: cui cingant pilea rubra caput.

Atq; ita per totam noctemq; diemq; vagate:

Adolli instaurantes accubuere toro.

Mei mihi: q; nimio dilectus amore videris:

Non meus has nymphas: sed tuus angit amor.

Destituent montem: desertum meq; relinquent:

Hoc illud fuerat: hoc pietatis opus.

Visere virgineum templum: te visere amicū

Factasti varijs proditor insidijs.

Deniq; capta suū si turba sequetur amantem:

Ipse quoq; inuitis dentibus vsq; sequar.

Ad eundem.

Non hyemare mihi frondoso in monte molestū.

Estuo nam medijs sudoq; frigoribus.

Ad eundem.

Da mihi te facilem: faciles da versibus aures:

O spes: o vite durq; comesq; mee.

Quis gemmas: aurumq; bono preponat amico?

Diuitias: solas iudico amicitias.

Ille autem: quem scis; alium sibi querat amicum:
 Totum etenim posthac te decet esse meum.
 Tali ego damnavi poena: et torquebo merentem:
 Horrendas quod me iecerit in tenebras.
 Verum si binos errores corriget: ultro
 Concedam partem forsitan ipse tui.
 Ergo mone: si forte velit commissa fateri:
 Si velit: ignoscam: si neget: acta sequar.

C Ad Joannem regem.
Quam vago preciosa pij mihi principis istat:
 Sed vereor medio deserat aura salo.
 Fonte tuo quotiens nitida nos hausimus unda:
 Excitat arentem tum magis illa sitim.
 Adaxima terrarum: et rerum fultura labantum:
 Solue quid interius res habet ista: precor.
 Si solues: merfas reuocabis ab equore musas:
 Si minus: induces tu mihi moesticiam.

C Ad neapolitanos de con-
 trario stigmoso.
Queritis vnde habeat laceras contrari⁹ aures
 Undeque sint vultu stigmata foeda suo.
 Nota fuit multis causa hec: et sepe recepta:
 Non aliter faceret fabula nostra fidem.
 Forte per insolitos ibat contrarius hortos.
 Atque suo minimū more legebat olus.
 Illi moris erat pellem vestire lupinam:
 Sub qua illum vere dixeris esse lupum.
 Jam dudum croceis surgens auroa capillis:
 Lurrere phoebeos pone videbat equos:
 Huc crispinus apros venatum venerat: et cum
 Prospicit hunc: socijs en lupus inquit adest.
 Currit equo: celeresque canes: cupidosque ferarum
 Conuocat: et forti ducitur hasta manu.
 Ille fugit: fugiensque cacat: quos gestat amictus:
 Et miser ingenti voce petebat opem.

Epigrammatum

Nec mora: preda fuit: nam ariontus dentibus illū
Vulnerat: et raptum terq; quaterq; quatit.
Tunc dominus clamat canibus: dimittite predā:
Vade retro: occisam pone arionte feram.
Eripit hunc tandem laceratū et sanguine foedū:
Quem vel lupum credit: carus amicus erat.
Inde miser laceras habuit contrarius aures:
Indeq; stant vultu stigmata foeda suo.

¶ In carolum.

Quare mille deū dic qua re numina poscis?
Principium vt toto corpore maius eat?
An non vidisti ceruicem pictor equinam?
An tibi tam durum quod monet ille putas?

¶ In musephylum.

Dic mihi mutasti qua re musephile nomen?
Id puero (dicunt) non tibi nomen erat.
An quia sis musis omnino deditus: an quod
Figatur gladio musca tenella tuo?

¶ In lippum.

In mihi lippe velis nūeratos rōdere nūmos
Omnia que de te sentio: iam referam.
Ergo tue noli nūmos preponere fame:
Si tu vis nostram pessime amicitiam!

¶ Ad angelum.

Agele restituat lipposum sepe moneto:
Que mihi blandidula sustulit era prece.
Si mihi tam gratum facies hoc munus amico:
E nostra nullo tempore mente cades.

¶ De ceco nomine lippo.

Aper vt est solit^o dū lipp^o obambulat urbē:
Forte via in media pauper asellus erat.
Trudit vterq; caput: parce inquit lipp^o asello:
Parce o frater: nil lumina nostra vident.

¶ De lippo et marullo.

Arus erat lippus cerebroso forte marullo:
Est tamē amborū nūc male fracta fides.

Phoebe mihi faueas istorum bella canenti:
 Et mihi da faciles calliopea sonos.
 Dic: tibi quod mecum est ait vnus: at alter ineptus
 Sed tibi quid mecum? ve tibi ni taceas.
 Sit paris hic aliquis qui nos modo iudicet abos:
 Et qui victor erit premia certa ferat.
 Ad summam: gallum petit hic: petit ille catullum:
 Atque interdum suscitatur ira faces.
 Nunc aduerte: faceta est res: et digna notatu:
 Quanta infelix verbera vterque tulit.
 Duriter oppugnant: oculos ubi perdidit vnus:
 Dente petit nasum durius alterius.

¶ De avaro et coruo.

Ore cibum meritum coruo subduxit auarus:
 Sed merita ingrato poena soluta fuit.
 Effodit domino sopito lumen vtrunque:
 Quod dignum facinus: quae bene fecit auis.

¶ Aliud.

Credite et alitibus sunt sensus: coruus auaro
 Quod cupido meritos tolleret ore cibos:
 In medijs rostrum somnis iniecit et vngues:
 Vindicat et raptis hunc fera luminibus.

¶ Aliud.

Coruus auare tibi non pastus lumina pauit
 Quid sit disce tuis tollere praue cibum.

¶ De hercule maluicio.

Quis in hercules fabiorum non fuit olim:
 Fortiter ad cremeram cum cecidisse ferunt
 Qualis in herculeo prefulsit pectore virtus:
 Pro christo in teucros dum pia bella gerit.
 Et si fata suo nocuerunt impia marti:
 Hinc tamen eterne premia laudis habet.
 Namque nihil mirum est: alienis rupibus vnum
 Turba canum instantem maxima fragat aprum
 Quod ni pacta fides sedasset prelia: multo
 Inuicta caderent corpora plura manu.

Epigramatum

De vita lenonum.

Destima lenonū: quā vel rex ipse timeret:
Bens est: deterius qua nihil esse reor.
Et subita: iracunda: vorax: temeraria: et exlex:
Que nunc vnanimis nunc inimica fera est.
Et quo quo vnus ait: si forte sit obuius alter:
Est ne aliquid: quod pro te hic meus ensis agat?
O bene res se habet: expector iā iā hic prope muros
Expectaris: eas ocyus: ipse sequor.
Ad loca conueniunt ceu sint ad pocula ducti:
Ipsonit et ex humeris pallia quisq3 suis.
Stringe ensem hic cornute inquit: iudee mihi ne?
Horrendis clamat seuior ille minis. |
Alcius oppugnant: certatū vbi tā bene vtrinq3 est:
Hic nasum: ille oculum colligit: iste manum.
Sic sua felicem ducunt per secula vitam:
Tale nisi peius viuere morte foret.

De lippo et marullo.

Gat sua quatriujs alienaq3 carmina lippus
Nulla domi soleat cur recitare refer
Limicibus fetidis et demptis muribus illic
Ipplaudere quod possit nouit habere nihil.
Quid ve marullus agit: reboat per cōpita nugas:
Quas tamen esse suas foede catulle negas.
Iudiciumq3 grauis cunctis de vatibus affert:
Hic minor est illo: doctior hic alijs.
Et nunc barbarie vallam vocat iste parentem:
Nunc pater est inquit: ipsaq3 barbaries.
Est vbi constrictus verum hic expromere: dicit
Clari sunt omnes: optimus ipse feroz.
Ipontanū: totiens nigro quem dente momordit:
Ipresentem: vatum iam decus esse canit.
Improbe cum soleas doctos lacerare: bonosq3:
Ipacces ipsos dilaniare deos:
Ipurelium dimitte: nequis: tibi frena reponam:
Iteq3 capistratum dure caballe feram.

In neapolitanos: magnificien-
tes quendā pseudo poetam.

Uenerat aurata mirandus veste poeta:
Bellus homo: sed habens nescio quō vitij:

Lurritur auditum lasciuā voce tumentem:

Leca es: nec verum parthenopea vides.

Hic ubi conscendit pluteū: venerandus ad omnes

Lumina conuertens: ista pudenda canit.

Ille ego sum vates (preclari aduertite ciues)

Qui sua gorgoneis tempora merfit aquis.

Fama mea est ingens: spatiosum quō occupat orbem:

Exornat meritum laurea sacra caput.

Sum quoque (credatis) generoso sanguine natus:

Maioresque patrum gloria summa fuit.

Talia narranti vir quidam dixit: amice

Non ne ego te noui: num scio qui fueris?

Impulit huc quo te vento fortuna nocentem?

Tyrrhena pulsus diceris e patria.

Palluit: et soliti vultum liquere colores:

Et quid agat: nescit: sed magis inde stupet.

Turba rapit talem cupientem vera fateri.

Hic pugnis petit hunc: ille vel ense petit.

Verberat insane gens hunc dum stulta iacentē:

Addit et ad se uas: ni tacet: arma: minas:

Ecce vir huc senio: plebi: populoque timendus

Venit: et hec sano pectore firma refert.

Quid facis o ignara boni: quo labere preceps?

Alh misera: innocuum: veridicumque necas.

Manque tuo hic verum dixit de vate: quod ille

Exul ab antiqua venerit hec truria.

Qui licet aspectu censeo: videatur honestus:

Et sua verba licet verba catonis agant:

Est tamen ipse grauis fraudū: scelerūque magister:

Cui breuis hora ferum deteget ingenium.

Insanas cohibere manus: dimittite iustum:

Quin veniam manibus poscite supplicibus.

Epigramatum

Ipse ab eo: quid vos decet et nunc vos quod oportet

Moscite: ne facti postmodo poeniteat.

Inuisus nautis cum turbat aquarius equos

Tempus erat: virides cum ciet eurus aquas.

Nec dum purpureo ver sparserat arua colore:

Certa tamen senis est verba secuta fides.

Multa hic commisit sceleratus crimina vates:

Que mea virgineo musa pudore tacet.

Postquam subtraxit nummos turbamque sefellit

Et solet hinc celeres arripit ille fugas.

Musus et uxorem dulcesque relinquere natos:

Nec tener illozum flectere quiuit amor.

Et quia sic tantus discessit ab urbe poeta:

Hinc puer: hincque senex: balbaque ridet anus.

Inunc et tales venereris credula mimos:

Leca es: nec verum parthenopea vides.

Ad georgium regis filium.

Ille etate puer: senior: mature sophia:

Lui sapere ex alta contulit arce deus.

Succurras patri: possim succurrere patri:

Expectat sicco gutture paulus aquam.

Quam nisi tu mittas: nulli fas mittere: solus

Perfundis quemuis roibus oceani.

Incipe magne cato veros discernere vates

Arbitrio pendet docta thalia tuo.

In edibus pomarij.

petri hominis.

Non hec alcinoi: non hec pomaria tullii:

Hesperidum credas nec geniale nemus.

Finxit: quem muse: charites comitantur et ales:

Al forti petrus pectore dictus homo.

Aliud.

Ad oesticiam quicumque studes propellere: tende huc.

Bina ter in pario lumina fonte laua.

Letus eris: gratesque deo petroque secundas

Solue homini tanti qui tibi causa boni.

¶ Aliud.

Collibus his quicquā humanū si videris vltra:
 Ne stupeas: mirum disce quis egit opus.
 Ars natura suas vires posuere: deusq;
 Assensit: petri pro meritis hominis.

¶ Aliud.

Hunc natura situm posuit lymphasq; scatentes:
 Sed: que digna vides principe: petrus homo.
 Regius hec solito regalia more peregit:
 Vtrum maius opus: hic polit: illa facit.

¶ Aliud.

Fer male retro pedē: aut palmas prius ablue: fas sit
 Aurea iam lota sumere poma manu.
 Nympharum sedes: et apollinis: aonidumq; est.
 Petrum hominē: autorem turba secuta ducem.

¶ Aliud.

Artifices vis scire loci: dominumq; beati:
 Petrus homo dominus: tres tamen artifices.
 Jam natura situm: fontesq; hortos ve: domū ve
 Orpheus: et querula fixit apollo lyra.

Epitaphium cataldi.

Q Rator: vates: consultus iure: cataldus
 Hic iacet: et secum calliopea iacet.
 Dum celebrat reges: equites: tot regna: triumphos:
 Noesticia perijt: frigore: febre: fame.

¶ Ad iannē regem.

Q uod mea musa tibi cecinit nil tēpore lōgo:
 Causam: qua se se: meq; tuetur: habet.
 Noestus eras: varijs circūdatus vndiq; curis.
 Casu moerebant orbis: et astra tuo.
 Hinc ego perdideram mentem versusq; canoros:
 Alterius factus conditionis eram.
 Nunc duce magne deo redeunt argentea cesar:
 Aurea quin redeunt secula te incolumi.
 Talis ades qualis quondam speciosus apollo:
 Noxtalem excedit pectoris iste vigor.

Epigramatum

Eia age per totum rex laudatissime mundum
Da placidum vultum iam dabis ingenium.
Sic opus heroo peragam modo carmine coeptum:
Longa mora audenti sepe nocere solet.

Ad eundem.

Pastorum cum tu pastor sis optimus: hedus
Fac ne pro cytisis absinthia linquat amara.

Ad aurelium.

Aureli nostra quondam cantate camena:
Hec precor ut solita carmina fronte legas

Hic tu cognosces quanta est inscitia rerum:
Et quam sit veri nescia mens hominum.

O curue in terris anime: et celestium inanes
Unus ait: talis quam bene vox tonuit.

Alter ut aduertit scelerate crimina romae:
Difficile est clamat scribere non satyram.

Qui mecoenatem fidibus cantauit amicum:
Quam bene cantando crimina multa notat.

Num satyram tales merito scripsere poete?
Hos utinam vates tempora nostra darent.

Nunquam tam seuos habuisti roma nerones:
Quam seuos vrbs hec parthenopea parit.

Ecce iterum seculi iam surrexere tyranni:
Et modo nescio que belua maior adest.

En quid ais: nunquid: caueas: hic contrahe remos
Nescio quos vomitus dira charybdis habet.

Istud verum ne est: placidas cito solue per vndas:
Nam volo sis tuto nostra carina sinu.

Non varium lector nostrum mirabere carmen:
Hec quia materies tale petebat opus.

In quendam.

Quam mihi tam faciles veniant ex tempore versus
Num fieri nullo numine posse putas?

Hec tria non sapiunt tibi carmina: quod: bona non sunt:
Hoc melius: quippe et nempe nimisq; satis.

Ad iohannem regem de
medico et egroto.

Siquis erit: qui rem dignā luctuq; iocoq;
Mosse cupit: cautus hoc epigrāma legat.
Tradiderat medicus medicinam sedulus egro:
Ille nihil duri corporis euacuat.
En aliam magnā: tum septem pocula tradit:
Purgat adhuc multo stercozis ille minus.
Ex hac infelix medicus subit arte dolorem:
Ipse quoq; egrotat: semianimisq; iacet.
Te rogo: conditio medici peior ne iacentis?
An miseri egroti nil vacuantis erit?

Ad eundem.

Grata iubes sperem: sed ego ingratissima cerno:
Et fore famosis illa linenda notis.

In quendam.

Urorem pulchram turpis vis ducere coniung
Scindenda occultis frondibus arbor eris.

Ad ferdinandum cotinum.

Uiuim⁹: atq; agim⁹ grates ex corde tonāti
Sic faueant posthac numina scā precor:
Uidimus antiquā septam: tingenq; superbam.
Antheiq; domos: herculeumq; specum.
Montibus admissum geminis tranauim⁹ equor.
Ihei mihi: quot mens hic fluctibus icta fuit.
Huc illuc iactati tandem has prendimus oras:
Et manet in nobis qui fuit ante vigor.
Inuide pestiferam linguam compesce monemus:
Si secus: ardentes experieris aquas.

De rationibus regni

in rebus et personis

¶ Quia ratio est principium
omnis actionis: ergo ratio
est principium omnis
actionis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.
Et ratio est principium
omnis actionis in rebus
et personis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.

¶ Ratio est principium
omnis actionis in rebus
et personis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.
Et ratio est principium
omnis actionis in rebus
et personis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.

¶ Ratio est principium
omnis actionis in rebus
et personis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.
Et ratio est principium
omnis actionis in rebus
et personis. Et ratio est
principium omnis actionis
in rebus et personis.

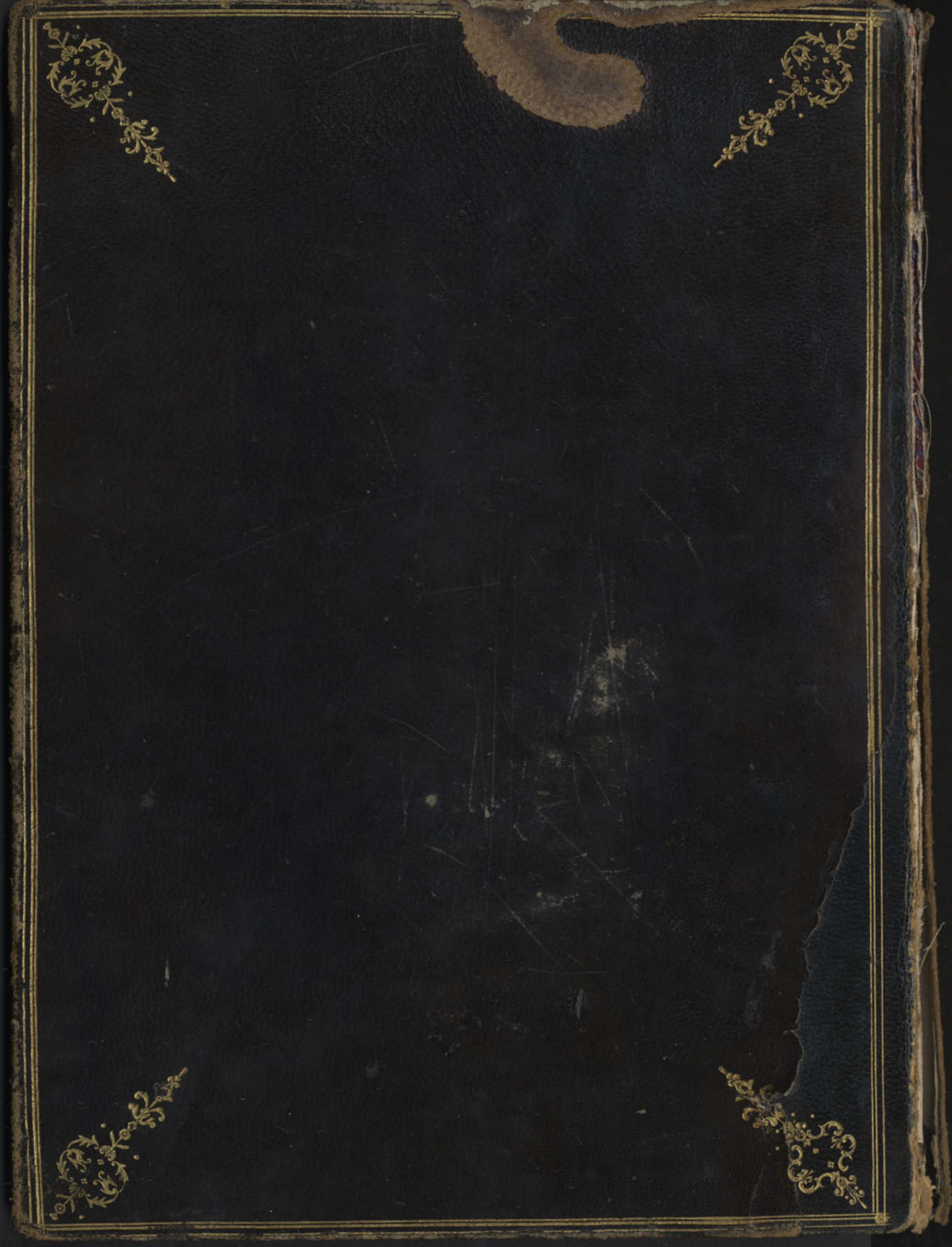
...metastis.
...naurozū strage.
...regio sanguinis: sed le
...is: et in magnū premi
...nrit vtozem. ex qua duo
...omode: decēterq3 partito
...semper p fide cesarissime te
...ge: et latrantes tua sola taciti
...stabis deo et vtriq3 hesperie
...u erfus sycophantas animū d
...licto parnaso castalioq3: sarda

¶ Comes alcorini

Dacet mihi ista tua in
quādam sapiat: q̄ mi
cōfideres alūnis. post
pā trāfferēt. Ad ea q̄ petis
tāto digna nomie. s3 m
rib^o ānis ipe
stuni v

Da ultimate fl.
des Epistolae, l. 19
Nad faltar mesa exemplar

1872

CAT. AQVILE
POEMATA
ET
EPISTOLE

VAL. FERD.

VLYXBONE

M. D.

R
37
10

F. D.